

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 459/2021-52

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Lašákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], sťažovateľa [REDAKOVANÉ], a sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpených spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Kriminálneho úradu finančnej správy v konaní vedenom pod ČVS: KÚFS-52/7082-V-2019 a postupu Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 94/19/2200 takto

rozhodol:

Ústavné sťažnosti **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 3. mája 2021 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 1“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Kriminálneho úradu finančnej správy (ďalej aj „vyšetrovateľ“ alebo „KÚFS“) v konaní vedenom pod ČVS: KÚFS-52/7082-V-2019 (ďalej len „napadnutý postup vyšetrovateľa“) a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 94/19/2200 (ďalej len „napadnutý postup krajskej prokuratúry“).

2. Dňa 3. mája 2021 bola ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 2“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom vyšetrovateľa a napadnutým postupom krajskej prokuratúry. Uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 45/2021-6 zo 16. júna 2021 boli ústavné sťažnosti sťažovateľa 1 a sťažovateľa 2 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. Rvp 965/2021.

3. Ústavnému súdu bola 3. mája 2021 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 3“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom vyšetrovateľa a napadnutým postupom krajskej prokuratúry, vedená pod sp. zn. Rvp 969/2021. Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 398/2021-27 z 9. septembra 2021 boli ústavné sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 969/2021 a sp. zn. Rvp 965/2021 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. Rvp 965/2021.

4. Okrem konštatovania porušenia základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa sťažovatelia domáhajú, aby ústavný súd prikázal KÚFS a krajskej prokuratúre konať bez zbytočných prietáhov, priznal im finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania na účet ich právneho zástupcu.

5. Z takmer identického obsahu ústavných sťažností sťažovateľov, ich doplnenia a príloh vyplýva, že sťažovateľovi 1 a sťažovateľovi 2 bolo 23. novembra 2019 uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie pre pokračujúci zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že títo mali zadovážovať minerálny olej z Poľskej republiky, deklarujúc miesto vykládky v inom členskom štáte Európskej únie, ktorý bol následne v rozpore s daňovými predpismi vyložený na presne nezistenom mieste na daňovom území. Uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) z 23. novembra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) boli sťažovateľ 1 a sťažovateľ 2 vzatí do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

6. Uznesením okresného súdu z 5. mája 2020 bol u sťažovateľa 1 a sťažovateľa 2 konštatovaný zánik dôvodu tzv. kolúznej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Obaja boli prepustení z väzby na slobodu, pričom pretrvávajúci dôvod tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku bol nahradený dohľadom probačného a mediačného úradníka, prijatím písomného sľubu a postupom podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností.

7. Dňa 6. apríla 2021 rozhodol okresný súd uznesením o zrušení takmer všetkých obmedzení a povinností pre sťažovateľa 1 a sťažovateľa 2 okrem povinnosti spočívajúcej v príkaze oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo okresnému súdu každú zmenu miesta pobytu a doručovacej adresy.

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľa 3 vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 5. mája 2020 bolo proti sťažovateľovi 3 vznesené obvinenie pre pokračujúci zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona. Okresný súd uznesením zo 7. mája 2020 rozhodol o vzatí sťažovateľa 3 do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Na základe žiadosti sťažovateľa 3 rozhodol okresný súd uznesením z 30. júna 2020 o jeho prepustení z väzby za súčasného nahradenia väzby prijatím písomného sľubu, dohľadom probačného a mediačného úradníka a postupom podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností. Následne rozhodol okresný súd uznesením z 1. marca 2021 o zrušení takmer všetkých obmedzení a povinností pre sťažovateľa 3 okrem povinnosti spočívajúcej v príkaze oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo okresnému súdu každú zmenu miesta pobytu a doručovacej adresy.

II. Argumentácia sťažovateľov

9. Proti napadnutému postupu vyšetrovateľa a napadnutému postupu krajskej prokuratúry podali sťažovatelia ústavné sťažnosti, v ktorých namietajú prietahy v prípravnom konaní, v ktorom vystupujú v postavení obvinených. Sťažovatelia argumentujú, že vyšetrovateľ a krajská prokuratúra sú absolútne nečinní už od júla 2020, pričom celé vyšetrovanie od vznesenia obvinenia trvá už viac ako rok a 5 mesiacov. V danej veci nebolo právoplatne rozhodnuté, resp. nebola ukončená ani prípravná fáza trestného konania, teda nebola podaná obžaloba alebo vykonaný iný úkon ukončujúci prípravné konanie, pretože úkony vykonané vyšetrovateľom sú nesústreďené, neefektívne, nehospodárne a nekoordinované so zbytočnými prietahmi. Podľa sťažovateľov tento prietahový postup vyšetrovateľa nenapravila ani krajská prokuratúra, a preto sa jej postup javí skôr formalistický ako reálne účinný.

Posledné úkony boli podľa sťažovateľov vykonané vydaním uznesenia vyšetrovateľa z 11. júna 2020 o vrátení veci sťažovateľovi 2, resp. vydaním uznesenia krajskej prokuratúry z 21. júla 2020 o zamietnutí sťažnosti proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa.

Napadnutým postupom vyšetrovateľa a krajskej prokuratúry sa v rámci prípravného konania sťažovateľom nedostalo odstránenia stavu právnej neistoty napriek tomu, že sa 17. apríla 2020 (sťažovateľ 1 a sťažovateľ 2), resp. 8. júna 2020 (sťažovateľ 3) na výsluchu priznali ku skutkom kladeným im za vinu.

Podľa sťažovateľov 1 a 2 bola nečinnosť vyšetrovateľa a krajskej prokuratúry vyslovená aj okresným súdom v uznesení zo 6. apríla 2021, resp. z 1. marca 2021 (u sťažovateľa 3), podľa ktorého k zrušeniu v uzneseniach uvedených obmedzení a povinností došlo aj z dôvodu, že *„je potrebné čiastočne súhlasiť s obhajcom, že OČTK od augusta 2020 nevykonávajú úkony, ktoré by smerovali k rozhodnutiu v merite veci.“*

10. Podľa sťažovateľov ide o skutkovo a právne jednoduchý trestný čin, ktorý bol zistený objektívnymi dôkazmi už na samom začiatku vyšetrovania. Aj keď je v danom prípade viacero obvinených, tým, že sa ku skutku v celom rozsahu priznali, odpadla akákoľvek zložitnosť dokazovania, ktorá „by bola schopná ospravedlniť nečinnosť porušovateľov.“. V danej trestnej veci nie sú žiadne iné osoby zúčastnené na trestnom konaní, nie je potreba výsluchu svedkov ani vykonávanie ďalších dôkazov. Z hľadiska kritéria správania sťažovateľa v konaní sú sťažovatelia presvedčení, že nijako neprispeli k predlžovaniu prípravného konania napriek tomu, že boli v konaní aktívni.

11. V doplnení ústavných sťažností z 20. augusta 2021 poukazujú sťažovatelia aj na nečinnosť vyšetrovateľa a krajskej prokuratúry v súvislosti s ich návrhmi z 13. apríla 2021 o preskúmanie zákonnosti postupu vyšetrovateľa, z 30. apríla 2021 o preskúmanie zákonnosti postupu dozorovej prokuratúry a žiadosťou z 28. júna 2021 o vrátenie zaistených vecí v trestnom konaní, na ktoré nedostali odpoveď, čo tiež svedčí o absolútnej nečinnosti vyšetrovateľa a krajskej prokuratúry.

III.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

12. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavných sťažností sťažovateľov považoval ústavný súd za potrebné zdôrazniť, že podľa § 45 zákona o ústavnom súde je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom (IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014, II. ÚS 660/2016).

Sťažovatelia vyjadrili nespokojnosť aj s niektorými úkonmi a rozhodnutiami okresného súdu, čo však nie je premietnuté v petite ústavných sťažností. Tvrdenie o porušení ustanovení ústavy, listiny či dohovoru okresným súdom, ktoré sťažovatelia uvádzajú v texte sťažností mimo petitu, je potrebné považovať iba za súčasť ich argumentácie (napr. III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07, IV. ÚS 279/07).

14. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia proti nej. Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby alebo navrhne v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania (IV. ÚS 210/04, II. ÚS 325/06).

15. Za zbytočný prietah v trestnom konaní možno považovať dobu nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti príslušného orgánu pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (III. ÚS 99/02, I. ÚS 316/2014).

16. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred orgánom verejnej moci nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03, I. ÚS 103/2016), resp. ak argumenty v sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 362/09, I. ÚS 188/2019, II. ÚS 238/2020).

17. K otázke (ne)primeranej dĺžky konania ústavný súd opakovane pripomína, že ju nemožno vyjadriť numericky, lebo je podmienená objektívnym charakterom prerokúvanej veci a musí byť skúmaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, zložitost' veci, procesnú aktivitu strán sporu a pod. (m. m. I. ÚS 418/2014, II. ÚS 419/2017). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu: právnu a faktickú zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/02).

18. Sťažovatelia sa na ústavný súd so svojimi ústavnými sťažnosťami obrátili po roku a 5 mesiacoch, resp. sťažovateľ 3 po roku od vznesenia obvinenia pre podozrenie zo spáchania trestnej činnosti kvalifikovanej ako pokračujúci zločin skrátenia dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť závažnejším spôsobom konania spočívajúcim v jeho páchaní organizovanou skupinou [§ 138 písm. i) Trestného zákona].

Už samotná právna kvalifikácia trestnej činnosti ekonomického charakteru (páchanej viacerými osobami), ktorá je predmetom vyšetrovania, vypovedá o jej zložitosti. Svedčí o tom aj rozsah vyšetrovacieho spisu predstavujúci viac ako 2000 strán. Vo všeobecnosti je takáto ekonomická trestná činnosť pre náležité objasnenie a vyvodenie trestnej zodpovednosti náročnejšia na dokazovanie.

Z ústavných sťažností, ako aj predloženého vyšetrovacieho spisu KÚFS a spisu krajskej prokuratúry v predmetnej veci je zrejmé, že trestné stíhanie bolo začaté uznesením vyšetrovateľa o vznesení obvinenia z 23. novembra 2019, pričom na základe získaných dôkazov bolo vznesené obvinenie štyrom obvineným (z toho aj sťažovateľovi 1 a sťažovateľovi 2). Neskôr bolo uznesením vyšetrovateľa z 5. mája 2020 vznesené obvinenie aj sťažovateľovi 3 a následne 29. júla 2021 vzniesol vyšetrovateľ obvinenie aj ďalšej osobe, a to v poradí šiestemu obvinenému.

Samotná skutočnosť, že v posudzovanej veci ide o cezhraničnú trestnú činnosť, na ktorej objasnenie je potrebná spolupráca s cudzozemskými orgánmi činnými v trestnom konaní, vypovedá o náročnosti veci, čo sťažovatelia nespochybňujú.

Ústavný súd tiež poznamenáva, že v predmetnom trestnom konaní (čo je sťažovateľom známe) boli zabezpečované dôkazy vykonaním napr. mnohých domových prehliadok, prehliadok iných priestorov, výsluchov obvinených a svedkov a znaleckého dokazovania z odboru elektrotechniky. Informácie k stíhanej trestnej činnosti boli zabezpečované aj podľa piatej hlavy Trestného poriadku (záznam telekomunikačnej prevádzky) a boli zabezpečené početné listinné dôkazy a pod. Aj keď mnohé úkony boli vykonané v čase pred vznesením obvinenia sťažovateľom, prípadne v čase blízkom ich obvineniu, tieto svojimi účinkami nepochybne mali a majú reálny presah aj do ďalšieho obdobia prípravného konania, ovplyvňujúc tak jeho trvanie.

Uvedené skutočnosti protirečia úsudku sťažovateľov, že ide o skutkovo a právne jednoduchý trestný čin (bod 10 tohto uznesenia).

19. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil také závažné skutočnosti, ktoré by bolo možné pripísať na ťarchu sťažovateľom v súvislosti s doterajšou dĺžkou prípravného konania. Avšak bez vplyvu na celkovú dĺžku konania nebola procesná aktivita sťažovateľov, ktorý svoje oprávnenia zaručené im Trestným poriadkom realizovali prostredníctvom uplatňovania viacerých procesných návrhov i opravných prostriedkov. Procesná aktivita sťažovateľov síce sama osebe nemôže byť pripísaná na ich ťarchu, avšak príslušné orgány verejnej moci sa museli s ich návrhmi procesne vysporiadať, čo prirodzene ovplyvnilo dĺžku prípravného konania. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry uviedol (napr. II. ÚS 41/97, II. ÚS 52/99, II. ÚS 181/04, III. ÚS 586/2012), že uplatnenie procesných práv zo strany sťažovateľa, ako aj ostatných účastníkov konania v doterajšom priebehu konania nezakladá zodpovednosť sťažovateľa za zbytočné prietahy v konaní, ale v takomto prípade zodpovednosť nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci.

Obvinení (teda aj sťažovatelia) aktívne využívali podávanie riadnych opravných prostriedkov proti rozhodnutiam vyšetrovateľa (uznesenia o vznesení obvinenia, o pribratí znalca a pod.), krajskej prokuratúry, ako aj okresného súdu a krajského súdu (pri rozhodovaní o ich osobnej slobode), konanie o ktorých rovnako vyžadovalo adekvátny časový priestor. Vo veci konajúci okresný súd aj po nahradení väzby obvinených (rovnako tak sťažovateľov) a ich prepustení na slobodu viackrát konal a rozhodoval o návrhoch obvinených na zrušenie nahradenia väzby, prípadne zrušenia uložených obmedzení a povinností (a to aj v prípade sťažovateľov), ktoré takisto prinášali potrebu predkladania vyšetrovacieho spisu konajúcemu súdu, čo mohlo mať negatívny dopad na rýchlosť vyšetrovania. Trvanie týchto časových období pritom vyšetrovateľ ani krajská prokuratúra nemohli ovplyvniť.

20. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní či inom konaní pred orgánom verejnej moci má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na kratšie obdobia nečinnosti orgánu verejnej moci ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01, II. ÚS 129/06, I. ÚS 287/2017).

21. Vo vzťahu k napadnutému postupu vyšetrovateľa považuje ústavný súd zo zapožičaných spisov za preukázané, že vo veci sťažovateľov vykonal vyšetrovateľ viacero procesných úkonov s cieľom dosiahnuť taký stav objasnenia prípadu, aby proti obvineným bolo možné podať obžalobu alebo, naopak, rozhodnúť o zastavení trestného stíhania. Spis bol v pravidelných intervaloch zasielaný na previerku dozorujúcej krajskej prokuratúre, ktorá nekonštatovala priet'ahy zo strany vo veci realizujúceho vyšetrovateľa (až na jeden prípad bližšie opísaný ďalej v tomto uznesení, pozn.).

Zo spisov taktiež vyplýva, že prípravné konanie v predmetnej veci bolo objektívne predĺžené aj z dôvodu, že postup vyšetrovateľa bol viackrát preskúmaný nielen pri vykonávaní dozoru krajskou prokuratúrou, ale i na základe podnetu právneho zástupcu sťažovateľov podľa § 210 Trestného poriadku. Prokurátor krajskej prokuratúry pri preskúmaní zákonnosti postupu vyšetrovateľa v predmetnej veci nezistil bezdôvodnú nečinnosť, resp. iné nedostatky v jeho postupe, ktoré by mohli byť pričítané na jeho ťarchu.

Vyšetrovateľ v predmetnom prípravnom konaní priebežne konal, pričom ústavný súd zaznamenal len kratší úsek nečinnosti v jeho postupe, a to období od septembra 2020 do februára 2021. Táto jeho nečinnosť vzhľadom na charakter konania a jeho skutkovú náročnosť ovplyvňujúcu aj časové hľadisko, vykonanie fakticky a časovo náročných vyšetrovacích úkonov, ako aj nie zriedkavé predkladanie veci na konanie a rozhodnutie krajskej prokuratúre, resp. všeobecnému súdu nedáva možnosť vzniku priet'ahov v postupe vyšetrovateľa takej intenzity, ktoré by odôvodňovali záver o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

22. Vo vzťahu k napadnutého postupu samotnej krajskej prokuratúry ústavný súd konštatuje, že tá v posudzovanom období, ako z prehľadu uskutočnených úkonov vyplýva, vykonávala dozor nad prípravným konaním riadne, aktívne a opakovane využívala svoje dozorové opatrenia, kontrolovala a usmerňovala priebeh vyšetrovania s cieľom objektívneho posúdenia skutkových okolností prípadu a dávala vyšetrovateľovi záväzné pokyny.

Krajská prokuratúra až pri previerke spisu 4. februára 2021 prvýkrát konštatovala priet'ahy zo strany vo veci realizujúceho vyšetrovateľa, ktoré boli spôsobené mimoriadnou pandemickou situáciou, v dôsledku ktorej došlo k opakovaným prípadom karantény, práceneschopnosti a aj hospitalizácií vyšetrovateľa. Aj z tohto dôvodu a na základe pokynu krajskej prokuratúry došlo 1. marca 2021 k zmene vyšetrovateľa.

23. V súvislosti s námietkou sťažovateľov o nečinnosti vyšetrovateľa a krajskej prokuratúry vo vzťahu k ich návrhom, na ktoré nedostali odpoveď (bod 11 tohto uznesenia), poukazuje ústavný súd na prípis krajskej prokuratúry z 8. septembra 2021, ktorý bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľov. Z prípisu je zrejmé, že sťažovateľom bola vo všetkých prípadoch v primeranej lehote poskytnutá zrozumiteľná a náležitá odpoveď. V tomto prípise krajská prokuratúra poukázala aj naplánované výsluchy zástupcov spoločnosti zainteresovaných na vyšetrovanej trestnej činnosti prostredníctvom medzinárodnej právnej pomoci, ktoré neboli doteraz realizované z dôvodu zachovania kontradiktórnosti úkonov aj vo vzťahu k poslednému šiestemu obvinenému, a na skutočnosť, že priebeh skutkového deja presahuje priznanie obvinených k trestnej činnosti (priznanie u niektorých obvinených nebolo v celom rozsahu ku všetkým skutkom, pozn.).

24. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že toto prípravné konanie treba vo svojom súhrne kvalifikovať ako také, ktoré nie je poznačené zbytočnými pried'ahmi takej intenzity, aby bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie označených práv. Doterajší priebeh prípravného konania je zlučiteľný s obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

25. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2021

Peter Molnár
predseda senátu